

- 1 Τ' ἀδέλφια ὄταν περπατοῦν οἱ δρόμοι καμαρώνουν,
κι' ὄταν ἀποχωρίζονται κλαίνε καὶ δὲ μερώνουν.
- 2 Σταθῆτε ὄρη καὶ βουνά, λαγκάδια καὶ ποτάμια,
αὔριο ἀποχωρίζονται τὰ δύο ἀδελφάκια.
- 3 Ὅπου δεῖς δυὸ κυπαρίσσια καὶ στὴ μέση μιὰ μηλιά,
κεῖ πέρα ἴναι θαμμένα δυὸ ἀδέλφια ἀγκαλιά.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΕΙΑΣ

302

Ἡ μάννα τοῦ ξενιτεμένου

(Τῆς κούνιας)

Μιὰ μάννα, μιὰ κακὴ μάννα τὸ γιό της καταριέται.

Διώχνεις με, μάννα μ' διώχνεις με, καὶ γὼ νὰ φύγω θέλω.

Νάλθη μάννα μ' τ' αἶ Γιωρ, οὔ, νὰ πᾶς στὴν ἐκκλησιά,

νὰ δῆς τὰ παλληκάρια,

5 νὰ δῆς τὸν τόπο μ' σκοτεινὸ καὶ τὸ στασίδι μ' ἄδειο.

Νὰ πᾶς μάννα μ' στὸ δίστρατὸ ἀκρογιαλιά νὰ βλέπης,

νὰ βλέπης ἄντροι νὰ ρωτᾶς, γυναῖκες νὰ ξετάζης,

νὰ βλέπης τὰ γκεμιστόπουλα¹⁾ νὰ τὰ συχνορωτάης,

«Μὴν εἶδατε, μὴν ἄκσατε τὸν γιό μου, τὸν Γιωργάκη»²⁾

10 — Ἐφές βράδυ τὸν εἶδαμε στῆς Μιαρμπαριάς τὰ μέρη,

ποῦχε τὸν ἄμμο πάπλωμα, τὴ μαύρη γῆς μιντέρι³⁾

ἄσπρα πουλιά τὸν τρώγανε, μαύρα τὸν λογουρίζαν,

κ' ἓνα χρυσό, καλὸ πουλί, κάθεται καὶ τὸν κλαίγει.

— Δὲν τρῶς καὶ σὺ καλὸ πουλί, ἀντρειωμένες πλάτες,

15 νὰ κάνης πῆχyu τὸ φτερό, δυὸ πιθαμές τὸ νύχι,

νὰ γράψω στὶς φτεροῦγές σου τρία καλὰ μαντᾶτα,

νὰ γράψω τρία γράμματα πικρὰ σὰν τὸ φαρμάκι,

τῶνα νὰ πάγη στὴ μάννα μου, τ' ἄλλο στὴν ἀδελφή μου,

1) Λ. Τ. Ναυτόπουλα.—2) Λ. Τ. Εἶδος ντιβανιοῦ, ὄχι κινητοῦ. Μιντέρι εἶχαν ὅλα τὰ σπίτια, ἔπιανε τὴν ἐμπρὸς στὰ παράθυρα πλευρά, ἢ καὶ δυὸ πλι ἄρες, καὶ στὰ πιὸ παλῆα χρόνια καὶ τρεῖς πλευρές.

Ἐδ. Πιρίμο-Ἐλεφάντα-Σαραντὶ:
Δημοτικὴ Τεχνολογικὴ Σχολὴ
Ἡρακλείου.

-θρακικὴ τ. Π. Δ. 1939 π. 184

τὸ τρίτο τὸ φαρμακερὸ νὰ πάγη στὴν καλή μου,
20 νὰ τ' ἀναγνώνη ἡ μάννα μ', νὰ κλαίῃ ἡ ἀδελφή μου,
νὰ τ' ἀναγνώνη ἡ ἀδελφή μ', νὰ κλαίῃ ἡ καλή μου,
νὰ τ' ἀναγνώνη ἡ καλή μ', νὰ κλαίῃ ὁ κόσμος ὅλος». -185

Τῆς κούνιας

Διώχνεις με μάννα μ', διώχνεις με καὶ γὼ νὰ πάγω θέλω,
 μὲ τὰ πουλάκια θὰ διαβῶ καὶ μὲ τὰ χελιδόνια
 καὶ τὰ πουλάκια θ' ἄλθουνε καὶ στὶς φωλιές θὰ πᾶνε
 καὶ γὼ μαννέ μ' δὲν θ' ἄλθω πιά, τῆ σκάλα σ' δὲν θ' ἀνέβω,
 5 Νὰ ἔλθῃ μάννα μ', τ' "Αἱ Γιωργιοῦ, πρώτη χρονιάρα μέρα.
 νὰ πᾶς μαννέ μ', στὴν ἐκκλησιά, νὰ πᾶς νὰ προσκυνήσης,
 πρῶτα νὰ κάμῃς τὸ σταυρό σ' κ' ὕστερα νὰ χαιρετίσης,
 νὰ δγῆς τὸν τόπο μ' ἄδειανὸ καὶ τὸ στασίδι μ' ἄδειο·
 τότες μαννέ μ', νὰ κλάψῃς, τότες μαννέ μ', νὰ θυμηθῆς
 10 τὰ λόγια πού μ' ἔλεγες, τὰ λόγια πού μὲ εἶπες.
 Μάζω μαννέ μ', τὰ ροῦχά μου καὶ κάνε τα ἕνα μπόγο
 καὶ πάρε τα καὶ πᾶνε τα στῆς ἐκκλησιάς τὴν πόρτα
 κι' ἂν μοιάζ' κανεὶς τὸ μπόι μου, βγάλτα μαννέ μ' καὶ δός τα
 κι' ἂν δὲν μὲ μοιάζ' τὸ μπόι μου πάρ' τα καὶ ἔλα πίσω.

304

Καστανιές.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Τὸ παράπονο τοῦ ξένου ΑΘΗΝΩΝ

Δὲν σὲ θαρροῦσα θάλασσα νερό νὰ κατεβάσης,
 καὶ σὺ νερό κατέβασες τὸν κόσμο νὰ χαλάσης,
 κατέβασες καὶ μιὰ μηλιά, κι' ἀμπέλια φυτεμένα,
 κάνουν σταφύλι ροζακὸ καὶ τὸ κρασί μοσχᾶτο,
 5 τὸ πίνουν οἱ ἄντροι καὶ μεθοῦν, γυναῖκες καὶ λογιάζουν,
 τὸ πίνουν κ' οἱ μελαχροινές παιδι γιὰ νὰ μὴ κάνουν.
 "Ἄς τῷπινε ἡ μάννα μου, ἐμένα νὰ μὴ κάνῃ,
 σὰν μ' ἔκανε καὶ μ' ἔστειλε στὰ μακρὰ στὰ ξένα.
 Ξένες πλένουν τὰ ροῦχά μου, ξένες τὰ σαπουνίζουν,
 10 ἀντὶ νερὸ ροδόστομο, ἀντὶς σαπούνι μόνχο,
 ἀντὶ στὸν ἥλιο στέγνωμα, στ' ἀστρὶ καὶ στὸ φεγγάρι.

*) Μεσαιωνικά Γράμματα. Τόμος Αος, Τεῦχ. Βο, σελ. 167.